

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 13CoE/6/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4223200088
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Benkovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:4223200088.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Benkovičovej a sudcov JUDr. Daniela Ilavského a JUDr. Táne Šefčíkovej, vo veci oprávneného: A. B., narodený XX.XX.XXXX, trvale pobytom C. – D. XXX, v konaní zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Ing. Vajliková, s. r. o., so sídlom Ul. biskupa Király 6, Komárno, proti povinnej: E. F., narodená XX.XX.XXXX, trvale pobytom G. XXX, zastúpená splnomocnencom: JUDr. Tibor Šulák, advokát so sídlom Nám. Dr. M. Thege Konkolyho 3, Hurbanovo, o nariadenie výkonu súdneho rozhodnutia vo veci maloletého dieťaťa: H. B., narodená XX.XX.XXXX, v konaní zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno č. k. 11Em/1/2023 – 371 zo dňa 01.03.2024, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd odvolanie voči výroku I. napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie o d m i e t a .
- II. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo zvyšnej časti p o t v r d z u j e .
- III. Žiaden z účastníkov konania n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením napadnutým odvolaním súd prvej inštancie návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol (výrok I.), návrh oprávneného na nariadenie výkonu rozhodnutia Krajského súdu v Nitre č. k. 8CoP/14/2022-1243 zo dňa 08.09.2022 zamietol (výrok II.) a žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania nepriznal (výrok III.).

2. Súd prvej inštancie rozhodnutie odôvodnil právnou aplikáciou ustanovení § 376 ods. 1, § 374 ods. 1, § 377 ods. 1, ods. 2, § 378 ods. 1, § 379 ods. 2, § 382 ods. 1, ods. 2, § 384 ods. 1, § 392 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), § 3 ods. 1, § 6 ods. 1 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z. z. ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých, čl. 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „zákon o rodine“) a čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa.

3. Uznesením č. k. 11Em/1/2023-131 zo dňa 14.07.2023 súd prvej inštancie návrh oprávneného na nariadenie výkonu rozhodnutia zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu. Proti tomuto rozhodnutiu podal oprávnený včas odvolanie v celom rozsahu, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 13CoE/3/2023-198 zo dňa 30.10.2023 tak, že napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil oprávnenému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva tým, že pred vydaním napadnutého rozhodnutia nevyzval oprávneného, aby sa vyjadril k úradným záznamom kolízneho opatrovníka z telefonických oznámení povinnej, ktorá kontaktovala kolízneho opatrovníka dňa 06.02.2023, 09.02.2023, 20.02.2023, 23.02.2023, 06.03.2023, 03.04.2023, 11.04.2023, 17.04.2023,

20.04.2023, 02.05.2023, 09.05.2023, 15.05.2023 a 29.05.2023, úradného záznamu z monitoringu styku kolízneho opatrovníka 2023/238/100266, SDD 155/19 zo dňa 06.03.2023 a úradného záznamu Obvodného oddelenia Policajného zboru Hurbanovo zo dňa 05.03.2023. V ďalšom konaní mal súd prvej inštancie doručiť oprávnenému vyššie uvedené písomnosti a za účelom zistenia skutočného stavu vecí opätovne nariadiť pojednávanie a doručiť predvolanie účastníkom konania, nakoľko súd prvej inštancie v konaní o výkon rozhodnutia uplatňuje tzv. princíp materiálnej pravdy a skutočný stav vecí v danom prípade je potrebné zistiť na základe vyjadrenia všetkých účastníkov konania. Úlohou súdu prvej inštancie bolo objektívne zistenie dôvodov postoja oprávneného k nedoručeným úradným záznamom. V prípade zistenia následne postupovať v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých, a to všetko za účelom riadneho a dôsledného posúdenia návrhu oprávneného na nariadenie výkonu rozhodnutia, následne vo veci opätovne rozhodnúť, v novom rozhodnutí náležitým spôsobom vyhodnotiť tvrdenia oprávneného a povinnej v nadväznosti na vykonané dokazovanie a svoje rozhodnutie presvedčivým spôsobom odôvodniť, pričom primárne prihliadnuť na najlepší záujem maloletej. Z tohto dôvodu rozhodoval súd prvej inštancie vo veci opätovne.

4. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že na pojednávaní dňa 05.06.2023 oprávnený uviedol, že vo vzťahu k termínu zmareného styku od 17.09.2022 do 18.09.2022 netrvá na podanom návrhu, nakoľko v tom čase exekučný titul ešte nebol právoplatný. Mal za preukázané, že v termínoch od 26.11.2022 do 27.11.2022 a od 24.12.2022 do 25.12.2022, nedošlo k realizácii styku oprávneného s maloletou, nakoľko bola maloletá chorá. Zo správy pediatričky maloletej I. C. C. zo dňa 14.06.2023 mal preukázaný záznam o chorobe v dňoch 14.11.2022, 23.11.2022 a 28.11.2022 a zo správy I. I. C. zo dňa 22.12.2022 vyplynulo, že maloletá mala akútne zápal priedušnice, bola jej nasadená liečba antibiotikami a odporúčaná liečba v domácom prostredí. Uviedol, že choroba maloletej v čase určenom pre styk nie je okolnosťou, ktorá by bola spôsobená vôľou alebo zámerným pôsobením, či konaním povinnej. Z vyjadrenia povinnej zo dňa 05.09.2023 zistil, že povinná mu začala dávať maloletú na styk aj napriek chorobe. Z výsluchu účastníkov konania na pojednávaní dňa 01.03.2024 zistil, že styk oprávneného s maloletou sa do 24.12.2023 realizoval v zmysle právoplatného rozhodnutia súdu. K realizácii styku oprávneného s maloletou nedochádzalo z dôvodu vydaného neodkladného opatrenia, ktorým Okresný súd Komárno uložil oprávnenému povinnosť nepriblížiť sa k maloletej v konaní vedenom pod sp. zn. 6C/2/2024. Súd prvej inštancie teda nepovažoval nerealizovanie styku oprávneného s maloletou za spôsobilé byť podkladom pre nariadenie výkonu rozhodnutia, nakoľko nariadené neodkladné opatrenie vydané Okresným súdom Komárno je objektívnou príčinou, pre ktorú sa styk nemôže realizovať a nie je prejavom svojvoľe povinnej. Z úradných záznamov Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno vyplývajú telefonické oznámenia povinnej a oprávneného týkajúce sa realizácie styku v jednotlivých termínoch v roku 2023. V súvislosti s návrhom oprávneného na uloženie pokuty povinnej za nerealizované styky súd prvej inštancie nedospel k záveru, že by povinná svojvoľne marila realizáciu styku oprávneného s maloletou, preto nevzhliadol ani dôvod na uloženie pokút povinnej. Oprávnený navrhol eventuálne prerušiť konanie do právoplatného skončenia konania o neodkladnom opatrení vedenom pod sp. zn. 6C/2/2024. Súd prvej inštancie návrhu na prerušenie konania nevyhovel, nakoľko predmetom tohto konania je nerealizovanie styku oprávneného s maloletou v termínoch od 17.09.2022 do 18.09.2022, od 26.11.2022 do 27.11.2022 a od 24.12.2022 do 25.12.2022, pričom výsledok konania vedeného pod sp. zn. 6C/2/2024 nemá vplyv na okolnosti, za ktorých nedošlo k realizácii styku v uvedených termínoch. Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené predpoklady na nariadenie výkonu rozhodnutia.

5. Proti tomuto rozhodnutiu v celom rozsahu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený. Z obsahu odvolania vyplýva, že uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 b) (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces), § 365 ods. 1 písm. d) CSP (konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci), § 365 ods. 1 písm. e) CSP (súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností), § 365 ods. 1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam), § 365 ods. 1 písm. g) (zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené) a § 365 ods. 1 písm. h) (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Bol názoru, že aj s poukazom na prechádzajúce konania (sp. zn. 18Em/1/2020, sp. zn. 9Em/2/2021) je možné konštatovať, že povinná mu v styku s maloletou bráni(la) a k náprave dochádza, až keď sa obráti na

súd. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie (resp. od 24.12.2023) k styku nedochádza naďalej. Súd prvej inštancie nepripojil spis sp. zn. 6C/2/2024 a preto nie je zrejmé, ako mohol svoje závery založiť na rozhodnutí z uvedeného konania. Súd prvej inštancie ako dôvod neprerušenia konania do skončenia veci sp. zn. 6C/2/2024 uviedol, že výsledok konania nemá vplyv na okolnosti, za ktorých nedošlo k realizácii styku. Uvedené konštatovanie súdu je však protirečivé, keď v jednom bode odôvodnenia práve ako dôvod na zamietnutie návrhu uvádza konanie, ktoré však v bode 19 odôvodnenia podľa súdu nemá mať vplyv na okolnosti, za ktorých nedošlo k realizácii styku. Pokiaľ by súd pripojil spis sp. zn. 6C/2/2024, zistil by, že neodkladné opatrenie nadobudlo vykonateľnosť až vo februári 2024 a súd mal skúmať obdobie od 24.12.2023 do vykonateľnosti napadnutého uznesenia. Ďalej poukázal na samotné konanie sp. zn. 6C/2/2024, ktoré považoval za účelové. Bol názoru, že výsledok konania sp. zn. 6C/2/2024 sa priamo týka aj tohto konania, nakoľko v prípade, ak odvolací súd zruší neodkladné opatrenie, tak je možné konštatovať, že povinná mu po 24.12.2023 bránila v styku s maloletou. Taktiež uviedol, že v dátumoch nerealizovania styku z dôvodu choroby od 26.11.2022 do 27.11.2022 a od 24.12.2022 do 25.12.2022 zabudol súd prvej inštancie na to, že opakovane uviedol, že bol vždy pripravený maloletej zabezpečiť kludový režim vo svojej domácnosti. Taktiež nebolo preukázané, že by ochorenie maloletej bolo natoľko závažné, aby bolo ohrozené prevozom. Povinná mu v realizácii styku s maloletou bránila, neoznamuje mu včas zdravotný stav maloletej, ktorý má brániť v styku s oprávneným. Súd prvej inštancie v zmysle riadneho zistenia zdravotného stavu maloletej nevyzval I. B., ktorý bol v rozhodnom čase pediatrom maloletej na objasnenie jej zdravotného stavu. Povinná mu tiež neposkytuje náhradné termíny zmareného styku a za zmarený styk v uvedených obdobiach jej nebola uložená pokuta. Oprávnený navrhol odvolaciemu súdu, aby zmenil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie tak, že: „Súd prerušuje konanie do právoplatného skončenia veci sp. zn. 6C/2/2024 vedenej na Okresnom súde Komárno.“ Alternatívne navrhol: „Podľa právoplatného a vykonateľného rozsudku Krajského súdu v Nitre, č.k. 8CoP/14/2022-1243 zo dňa 8.9.2022, súd nariaďuje matke, aby v čase určenom s súdnym rozhodnutím, t.j. každý nepárny týždeň v roku od soboty od 14.30 hod. do nedele 18.00 hod. a každý párný týždeň v roku stredou od 16:00 hod. do 18:00 hod. umožnila styk otca s maloletou. Súd ukladá matke pokutu vo výške 100,- EUR za zmarený styk s maloletou za obdobie od 26.11.2022 do 27.11.2022, pokutu vo výške 100,- EUR za zmarený styk s maloletou za obdobie od 24.12.2022 do 25.12.2022, ktoré pokuty je matka povinná zaplatiť do 5 dní od právoplatnosti rozhodnutia na účet Okresného súdu Komárno.“ V konaní si uplatnil nárok na náhradu trov prvoinštančného ako aj odvolacieho konania v rozsahu 100% .

6. K odvolaniu oprávneného sa vyjadril kolízny opatrovník. Navrhol napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdiť.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b) CMP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 377 ods. 2 a § 357 písm. m) CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania, preskúmal napadnuté uznesenie, bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné vo výroku II. a súvisiacom výroku o trovách potvrdiť v celom rozsahu (§ 387 ods. 1, 2 CSP). Odvolací súd však dospel k záveru, že odvolanie v časti výroku I. nie je prípustné (§ 357, § 162, § 164 CSP) a je potrebné odvolanie oprávneného v tejto časti uznesenia odmietnuť (§ 386 písm. c) CSP).

8. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrh na prerušenie konania, zamietol návrh oprávneného na nariadenie výkonu rozhodnutia Krajského súdu v Nitre č. k. 8CoP/14/2022-1243 zo dňa 08.09.2022 a žiadnemu účastníkovi nepriznal náhradu trov konania.

9. Podľa § 386 písm. c) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

10. Oprávnený napadol výrok I. uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým bol jeho návrh na prerušenie konania zamietnutý. Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie nie je uvedené v § 357 CSP a § 59 CMP, v ktorých sú taxatívne špecifikované uznesenia, voči ktorým je odvolanie prípustné, z čoho možno vyvodit' jediný záver, že proti napadnutému uzneseniu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania nie je odvolanie prípustné, o čom bol oprávnený aj súdom prvej inštancie správne poučený.

11. S poukazom na vyššie uvedené, odvolanie oprávneného tak smeruje proti výroku uznesenia, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa a nevyhnutným tak bolo, aby odvolací súd podané odvolanie voči výroku I. napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie s použitím ustanovenia § 386 písm. c) CSP odmietol.

12. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

13. Podľa § 370 ods. 1 CMP podľa tejto časti sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

14. Podľa § 373 CMP na konanie o výkone rozhodnutia sa použijú ustanovenia prvej časti a piateho dielu prvej hlavy druhej časti, ak nie je ustanovené inak.

15. Podľa § 376 ods. 1 CMP ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

16. Podľa § 377 ods. 2 CMP proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia a proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia je odvolanie prípustné.

17. V zmysle čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

18. Podľa článku 5 ZoR záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadnia najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvoma rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami i využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

19. V zmysle čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, Starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Práva rodičov možno obmedziť a maloleté deti možno od rodičov odlúčiť proti vôli rodičov len rozhodnutím súdu na základe zákona.

20. V čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa, táto zásada je vyjadrená aj v § 28 ods. 1 a 2 ZoR. Dieťa má teda zákonom garantované právo byť vychovávané oboma rodičmi, a to aj v prípade, ak rodičia spolu nežijú. Aj rodič, ktorému dieťa nebolo zverené do starostlivosti, má preto právo v primeranom rozsahu podieľať sa na výchove maloletého dieťaťa, osobne sa o dieťa starať a budovať citové a rodinné väzby s ním, nakoľko stále zostáva rodičom so všetkými právami a povinnosťami z tohto vzťahu vyplývajúcimi. Prvoradým hľadiskom akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí musí však byť záujem dieťaťa (čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa). Dieťa oddelené od jedného alebo oboch rodičov má priznané právo udržiavať pravidelné osobné kontakty s oboma rodičmi, ibaže by to bolo v rozpore so záujmami dieťaťa (článok 9 ods. 3 Dohovoru o právach dieťaťa). Žiadne dieťa nesmie byť vystavené svojvoľnému zasahovaniu do svojho súkromného života a rodiny a dieťa má právo na zákonnú ochranu proti takým zásahom alebo útokom (článok 16 Dohovoru o právach dieťaťa).

21. Podľa článku 24 ods. 2 a 3 Charty základných práv Európskej únie, pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa. Každé dieťa má právo na pravidelné udržiavanie osobných vzťahov a priamych stykov s obidvoma svojimi rodičmi, ak to nie je v rozpore s jeho záujmom.

22. Odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, na základe ktorého dospel k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie návrhom uplatneného nároku. Odvolací súd zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, preto sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia. Odvolací súd odkazuje na písomné vyhotovenie uznesenia, keď ani s prihliadnutím na uplatnené odvolacie argumenty oprávneného nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi, ktorý v odvolaní neuviedol také relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého uznesenia.

23. Konanie o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých je mimosporovým konaním, ktoré je upravené v štvrtej časti Civilného mimosporového poriadku. Podrobnosti predmetného konania bližšie upravuje vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z.z. v platnom znení, ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých. Napriek tomu, že výkon rozhodnutia vo veciach maloletých je druhom vykonávacieho konania, vykazuje od štandardného vykonávacieho konania na peňažné alebo nepeňažné plnenie zjavné odlišnosti. Rozhodujúcou odlišnosťou je práve sám predmet personálnej exekúcie, ktorým je osoba - maloleté dieťa, ktoré je súčasne účastníkom tohto konania (Smyčková, R., Števček M., Tomašovič M., Kotrecova M. a kol. Civilný mimosporový poriadok. Komentár. 1. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2017, s. 1009).

24. Predmetom konania je výkon rozhodnutia Krajského súdu v Nitre č.k. 8CoP/14/2022-1243 zo dňa 08.09.2022, ktorý v časti úpravy styku rozhodol o práve oprávneného stretávať sa s maloletou každý nepárny týždeň v roku od soboty od 14:30 hod. do nedele 18:00 hod., a každý párny týždeň v roku v stredu od 16:00 hod. do 18:00 hod. a v ďalšom výroku uložil povinnosť povinnej dieťa pripraviť a odovzdať oprávnenému v mieste bydliska maloletého dieťaťa.

25. Oprávnený v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nepripojil spis Okresného súdu Komárno, sp. zn. 6C/2/2024 a nezohľadnil predchádzajúce konania o výkon rozhodnutia, v ktorých bolo preukázané, že povinná mu v styku s maloletou bráni(la) a k náprave dochádza, až keď sa obráti na súd. Ďalej namietal, že v dátumoch nerealizovania styku z dôvodu choroby od 26.11.2022 do 27.11.2022 a od 24.12.2022 do 25.12.2022 bol vždy pripravený maloletej zabezpečiť kľudový režim, pričom závažnosť ochorenia brániaca jej prevozu za účelom realizácie styku nebola dostatočne preukázaná. Namietal tiež, že mu neboli umožnené náhradné termíny nerealizovaného styku a povinnej za zmarený styk v uvedených dátumoch nebola uložená pokuta.

26. Odvolací súd k námietkam oprávneného uvádza, že predmetom konania je nerealizovanie jeho styku s maloletou od 26.11.2022 do 27.11.2022 a od 24.12.2022 do 25.12.2022 a preto súd prvej inštancie správne zameral dokazovanie na zisťovanie dôvodov, ktoré bránili v styku otca s maloletou v uvedených dátumoch. Z lekárskeho správ I. C. C. zo dňa 14.06.2023 a I. I. C. zo dňa 22.12.2022 vyplýva, medzi účastníkmi nesporná skutočnosť o ochorení maloletej, ktorú okolnosť, brániacu v styku otca s maloletou, ani podľa odvolacieho súdu nemožno pripísať účelovému správaniu matky. Neprináleží súdu hodnotiť, či akútny zápal priedušnice s následným odporúčaním lekára o liečbe v domácom prostredí umožňoval prevoz maloletej. Je však zrejmé, že záujem maloletého päťročného dieťaťa na dodržaní kľudového liečebného režimu má prednosť pred záujmom rodiča na styk počas choroby dieťaťa, keď nebolo zároveň preukázané, že ochorenie maloletej bolo matkou predstierané, resp. že by bolo opakovaným dôvodom pre nerealizovanie styku otca s maloletou, keď bolo zároveň nesporné, že styk sa následne až do decembra 2023 realizoval. Z uvedených dôvodov je aj podľa odvolacieho súdu doplnenie dokazovania dopytom na predošlého pediatra maloletej I. B. nadbytočné.

27. Odvolací súd v tomto štádiu považuje odvolací návrh oprávneného na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 6C/2/2024 za bezpredmetný, keďže uznesenie súdu prvej inštancie o dočasnom zákaze priblíženia sa oprávneného k maloletej bolo uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 15CoP/96/2024-139 zo dňa 04.07.2024 zmenené tak, že návrh oprávnenej na nariadenie neodkladného opatrenia bol právoplatne zamietnutý. Argument oprávneného, že pokiaľ dôjde k zrušeniu predmetného neodkladného opatrenia, tak je možné konštatovať, že povinná mu v období od decembra 2023 bránila v styku nemožno akceptovať, keď tento zákaz vyplýval z vykonateľného rozhodnutia súdu, vydaného na základe návrhu povinnej na nariadenie

neodkladného opatrenia z januára 2024, a to nezávisle na skutočnosti, že predmetné uznesenie bolo následne odvolacím súdom zmenené.

28. Keďže návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia bol zamietnutý z dôvodu, že nebolo zistené neplnenie povinností vyplývajúcich povinnej z vykonateľného rozhodnutia, nebol dôvod pre uloženie pokút povinnej. Pokiaľ oprávnený tiež namietal, že mu povinnou neboli umožnené náhradné termíny za zmarený styk, tak takáto povinnosť nie je upravená súdnym rozhodnutím, ktorého výkonu sa oprávnený domáhal, preto aj táto námietka povinného je nedôvodná.

29. Vychádzajúc z vyššie uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je vo výroku II. správne a preto je potrebné uznesenie v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdiť.

30. Ďalšie argumenty oprávneného odvolací súd považoval pre rozhodnutie veci za nepodstatné, nespôsobilé ovplyvniť posúdenie veci, keď i podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/2004, III.ÚS 209/2004, II.ÚS 200/2009).

31. Povinný si uplatnil nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, ktorý však nijak nezdôvodnil. Odvolací súd z obsahu spisu nevzhliadol žiadne okolnosti, pre ktoré by bolo spravodlivé mu priznať náhradu trov konania podľa § 55 CMP. Preto odvolací súd potvrdil závislý výrok III. uznesenia súdu prvej inštancie o trovách konania a o trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 CSP a § 52 CMP tak, že náhradu trov konania žiadnemu účastníkovi nepriznal.

32. Senát krajského súdu uvedené rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).